

MANISA - YUNUSEMRE
SOSYAL BİLİMLER LİSESİ

MANISA - YUNUSEMRE
SOSYAL BİLİMLER LİSESİ

BİR TEK UYANIK YETER

Bugünlerde kendimize sık sık Tekvir Sûresi 26. Âyet-i kerimede geçen "fe eyne tezhebûn... "Bu gidiş nereye?" kısmını sormalıyız. Geçen zamana bıraktığımız nedir? Gençlik olarak bu vatana, millete, geleceğimize katkımız nedir? Yürüttüğümüz milletçe gelişme, ilerleme yolunda ne kadar sert basıyoruz adımlarımızı. Ne kadar iz bırakıyoruz? Geçen zamanla eş oranda mıdır gelişmemiz?

Şikâyet dolu ihtiyar laflarıyla bakmak değil maksadımız meseleye. Çözüm ilmekleri nasıl atılır derdiyle yanıyoruz.

Genç kardeşim, sen ve ben aynada gördüğümüzden çok daha önemliyiz. Vazifemiz, sınırlandırdığımızdan çok daha büyük. Bugün öyle yükler var ki omuzlarımızda belki dağlara eş. Üstatların birkaç sözü dahi yetiyor vazifenin büyüklüğünü anlatmaya. Necip Fâzıl diyor ki "Bizim istediğimiz bir nesil var, Allah Sevgilisinin beklediği bir nesil. Bu nesil siz olacaksınız. Mükellefsiniz. Ya olun! Ya ölün!..."

Mesele işte bu kadar büyük sevgili genç kardeşim. Bizi umut belleyen yüzlerce masum coğrafyanın umudu olmaktan gayrı Kâinatın Efendisinin beklediği bir gençliğiz biz. İman nuru ile donanmış, vatan aşkıyla hemhal, adalet duygusuyla dolu bir gençlik. Âkif'in yolunda "Âsım" olmalıyız biz, Âsım'ın nesli biziz kardeşim, biz olmalıyız. Vazifeye öyle adamalıyız ki kendimizi, şehit düşsek dahi sancağa sımsıkı sarılmalıyız.

Dünya açlık dolu, dünya yoksulluk dolu, küfür dolu dünya, imansızlık dolu, canilik dolu, haksızlık diz boyu, ölçsüzlük diz boyu... Osmanlıda, bilim ile iman kanadını aynı anda çırpıp istikbale havalanmış bir ülkeydik. Ve yine dünyaya nizam getiren de... Kılıcımız keskindi bununla birlikte kalemimiz de ondan geri kalmazdı. Medeniyet doluyduk, irfânın merkeziydik. Milli mücadelede daha körpe iken bile düşmana göğüs geren de bizdik ancak halk arasındaki meşhur söz gibi "Yıllar bizden çok şey götürdü."...

"Şimdi ey Âsım'ın nesli olacak kardeşim, ey nâm-ı celili her toprağa ulaştıracak, yeniden nizamı temsilcisi olacak kardeşim, şimdi kalk, şimdi yürü, şimdi koş. Zira biz oturdukça aydınlanmaz cehalet bulutu, küfür yangını sönmez biz kalkmadıkça, biz koşmadıkça koşacak yoktur yoksula, yetime. Şimdi oku kardeşim, Zarifoğlu'nun sözünü hatırla "Müslümanlar için, olağanüstü durumlar söz konusu olsa bile, ilim tahsili aralıksızdır." Gençlik gitmekte, dinçliğimiz, kuvvetimiz, sesimiz azalacak gün be gün. Şimdi çalış. Gençliğin zekâtı başka ne türüdür zira?

Her şeyden evvel bir metot belirlemeliyiz, yol yordam bilmeliyiz. Sosyologlarımızı okumalıyız, toplumumuzun yapı taşlarının her birini bilmeliyiz. Okuyabilmeliyiz sokağı. "Karıncayı bile incitmem" lafındaki "bile" nin karıncayı inciteceğini bilecek kadar hassas olmalıyız. Bize yol yordam öğretecek her kitabı, başta Kur'an-ı azimüşşân'ı, siyer-i nebiyi, sahabe hayatlarını, milli mücadele tarihimizi o kadar çok okumalıyız ki ismimiz kadar iyi bilmeliyiz. Sokak sokak aranmalıyız, nerede var bir yetim ki başını okşayalım, nerede yoksul bir kapı var ki, sahabe misali habersizce tokmağına ekmek bırakalım diye aranmalıyız. Yeni çıkan ürünler, son moda popülerler için su toplamamalı ayaklarımız, torbalanmamalı gözlerimiz. Gözaltılarımızın çökmesinin nedeni okumak olmalı, daima okumak, sürekli okumak. Öyle ki iki kitap taşımamız yanımızda daima, olur da gün içinde biri biter diğerine geçeriz diye. Olur da arkadaşımın ki biter, kitapsız vakit geçirmesin diye...

Daha sonra Sezai Karakoç okumalıyız. "Diriliş Serisi" ni başucumuza koymalıyız., diriliş eri nasıl olunur, bilmeliyiz. Okuya okuya hıfz etmeliyiz belki. Dirilmeliyiz artık kardeşim, nasıl diriliriz bilmeliyiz...

En önemlisi olayları iyi okumalıyız. Yüzümüze bir dost kadar sıcak gülümseyen en azılı düşmanlarımızın farkına varıp, geleceğimize, milletimize, vatanımıza, gelecek zararların önünü kesmeliyiz. Erkenden uyanmalıyız tehlikeye. Uyurken bile uyanık olmalıyız.

Lâkin kardeşim, bugün görüyorum ki gafletteyiz. Derin bir uykudayız seninle. Dost biliyoruz düşmanları. Boş vakitler geçiriyoruz, boş laf çuvaları sürüklüyoruz boyuna.... Nefsimizin kurbanıyız, gururumuzun, tembelliğimizin, zayıf yanlarımızın, güçlü yanlarımızın, teknolojinin kurbanıyız, efendisi olmak gerekirken, dizginleri elinde tutan taraf olmak gerekirken bunlara vermişiz biz dizginlerimizi. Biz bu ipleri elimizde tutmalıyız ki onları müspet yollara sürebilelim. Teknoloji bizim için boş bir eğlence dünyasının giriş kapısı olamaz, boş vakit aracımız olamaz teknoloji bizim. Ki en başta kilit taşımız "Bizim boş vaktimiz olamaz.". Bugün dünyanın öbür ucuna masrafsız gitmenin yolu olan teknolojiyi, kapısını çalamadığımız insana ulaşmanın yolu olan teknolojiyi biz hedeflerimizin aracı etmeliyiz. Her alanda olması gerektiği gibi, teknolojiyi de ustalıkla kullanmamız gerekiyor. Onu kullanarak kaoslara sebep olunurken, yalanlar yayılırken biz o ortamda da doğrunun kaynağı olmalıyız.

Gördüğün gibi sevgili genç kardeşim. İşimiz çok, vaktimiz çok az. Çabamız çok az. Uyanmalıyız artık. Ne durmaya vaktimiz var ne dinlenmeye. Vaktin yok elindeki telefonla selfie çekilmeye. Video oyunlarına ayırabilecek vaktin yok. Vaktimiz çok az, gençliğimiz uçmakta an be an. Okumamız gereken kütüphane dolusu kitap varken, senin yolunu gözleyen.

umutlu, dirençli, güçlü, bilgili, donanımlı gençleri bekleyen yüzlerce göz varken, biz ne ile vakit geçirmekteyiz? Dünyanın dört bucağında onlarca savaş, yüzlerce yıkım, milyonlarca yetim varken, açlık diz boyuyken ve bütün bunların son bulmasının ümidi sen iken, oturmaya vaktimiz yok kardeşim. Kalk ve harekete geç. Okullarda boş ders gözleyen gözler bir mazi olmalı, nereden bir vakit artsa altın bulmuşçasına sevinmeliyiz. Toplanıp oturmalıyız masa başına, tarihimizi konuşmalıyız, geleceğe atacağımız imzaları. Dertleri üst üste koyup çözüm ilmekleri örmeliyiz dört bir elden. Dinamik olmalıyız, uyanık olmalıyız. Dünyayı iyi okumalıyız.

Şu önümüzdeki boş lakırdı çuvallarını dağıtmalıyız, ilim dolmalı o çuvalar, irfan, bilim, vakar, ciddiyet... Öyle çok çalışmalıyız ki kardeşim. Ulaşmak için çaba harcadığımız muasır medeniyetler seviyesini aşmalıyız. Özenen değil özenilen olmalıyız.

Biz umut dolu bir gençliğiz umutları boşa çıkaramayız. "Oku büyük adam ol" temennisindeki 'büyüklüğü' yalnız maaş miktarındaki sıfırlarla ölçmemeliyiz, emrimiz altındaki insan sayısı ile ölçmemeliyiz. Sen ümmet-i Muhammedisin kardeşim, maddeyle ölçmezsün vatanına hizmetini, saate bakmazsın vazife başında. Tatilleri saymazsın, işten kaytarmazsın. Yapamazsın. Eğer yaparsak, bizim bizden gayrı büyük düşmanımız kalmaz.

Şimdi uyan genç kardeşim, kurtuluşun vesilesi sensin. Umut sensin. Çaba senin olmalı, başarılar senin." Yaz gördüğün yere "İşimiz çok vaktimiz az, yol uzun..." Ve dahi engel çok. Atlamak için engelleri çok okumak lazım. Çok iyi okumak. Açmak gözlerimizi geniş açılara...

Ve nitekim uyanık ol kardeşim. Tek kalsan da uyanık ol.

Zira;

**"Bütün uyuyanları uyandırmaya
bir tek uyanık yeter."**

Hümevra Şevval ALADAĞ

Manisa Sosyal Bilimler Lisesi 11/B 216